

Bruselis, 2014 06 02
COM(2014) 417 final

Rekomendacija

TARYBOS REKOMENDACIJA

**dėl 2014 m. Liuksemburgo nacionalinės reformų programos
su Tarybos nuomone dėl 2014 m. Liuksemburgo stabilumo programos**

{SWD(2014) 417 final}

Rekomendacija

TARYBOS REKOMENDACIJA

dėl 2014 m. Liuksemburgo nacionalinės reformų programos

su Tarybos nuomone dėl 2014 m. Liuksemburgo stabilumo programos

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 121 straipsnio 2 dalį ir 148 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į 1997 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo¹, ypač į jo 5 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos rekomendaciją²,

atsižvelgdama į Europos Parlamento rezoliucijas³,

atsižvelgdama į Europos Vadovų Tarybos išvadas,

atsižvelgdama į Užimtumo komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir finansų komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Socialinės apsaugos komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Ekonominės politikos komiteto nuomonę,

kadangi:

- (1) 2010 m. kovo 26 d. Europos Vadovų Taryba pritarė Komisijos pasiūlymui įgyvendinti naują augimo ir darbo vietų kūrimo strategiją „Europa 2020“, grindžiamą geresniu ekonominės politikos koordinavimu, ir daugiausia dėmesio skirti toms svarbioms sritims, kuriose reikia imtis veiksmų, kad būtų stiprinamas Europos tvaraus augimo ir konkurencingumo potencialas;
- (2) 2010 m. liepos 13 d. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymais, priėmė rekomendaciją dėl valstybių narių ir Sąjungos bendrųjų ekonominės politikos gairių (2010–2014 m.), o 2010 m. spalio 21 d. – sprendimą dėl valstybių narių užimtumo politikos gairių, kurios kartu sudaro integruotas gaires. Į šias integruotas gaires valstybių narių paprašyta atsižvelgti formuojant nacionalinę ekonominę ir užimtumo politiką;
- (3) 2012 m. birželio 29 d. valstybių ar vyriausybių vadovai nusprendė priimti Susitarimą dėl ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo, kuriuo nustatė nuoseklią nacionalinių, ES ir euro zonos veiksmų, naudojant visus galimus švertus, priemones

¹ OL L 209, 1997 8 2, p. 1.

² COM(2014) 417 *final*.

³ Dok. P7_TA(2014)0128 ir P7_TA(2014)0129.

ir politikos strategijas, sistemą. Jie nutarė, kokių veiksmų reikėtų imtis valstybių narių lygmeniu, visų pirma išreikšdami tvirtą įsipareigojimą siekti strategijos „Europa 2020“ tikslų ir įgyvendinti konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas;

- (4) 2013 m. liepos 9 d. Taryba priėmė rekomendaciją dėl 2013 m. Liuksemburgo nacionalinės reformų programos ir nuomonę dėl atnaujintos 2012–2016 m. Liuksemburgo stabilumo programos; 2013 m. lapkričio 15 d. pagal Reglamentą (ES) Nr. 473/2013⁴ Komisija pateikė nuomonę dėl Liuksemburgo 2014 m. biudžeto plano projekto⁵;
- (5) 2013 m. lapkričio 13 d. Komisija priėmė metinę augimo apžvalgą⁶, kuria pradedamas 2014 m. Europos ekonominės politikos koordinavimo semestras. Tą pačią dieną Komisija pagal Reglamentą (ES) Nr. 1176/2011 priėmė Įspėjimo mechanizmo ataskaitą⁷, kurioje nurodė, kad Liuksemburgas yra viena iš valstybių narių, dėl kurios reikės parengti nuodugnią apžvalgą;
- (6) 2013 m. gruodžio 20 d. Europos Vadovų Taryba patvirtino prioritetus, kuriais turi būti užtikrintas finansinis stabilumas, fiskalinis konsolidavimas ir ekonomikos augimo skatinimo veiksmai. Ji pabrėžė, kad reikia vykdyti diferencijuotą, ekonomikos augimui palankų fiskalinį konsolidavimą, atkurti įprastas skolinimo ekonomikai sąlygas, skatinti ekonomikos augimą ir konkurencingumą, mažinti nedarbą, šalinti socialinius krizės padarinius ir modernizuoti viešąjį administravimą;
- (7) 2014 m. kovo 5 d. Komisija paskelbė Liuksemburgui skirtos nuodugnios apžvalgos⁸ pagal Reglamento (ES) Nr. 1176/2011 5 straipsnį rezultatus. Komisijai atlikus analizę galima daryti išvadą, kad Liuksemburge nėra susidaręs makroekonominis disbalansas, kaip jis suprantamas pagal makroekonominio disbalanso procedūrą. Visų pirma einamosios sąskaitos pertekliaus analizė rodo, kad jis atsirado ne dėl vangios vidaus paklausos, bet veikiau dėl ypatingo Liuksemburgo ekonomikos augimo modelio, kuris labai paremtas finansinėmis paslaugomis. Rizika šalies finansiniam stabilumui kyla dėl didžiulio šalyje veikiančio finansų sektoriaus, tačiau ji santykinai valdoma, nes sektorius yra diversifikuotas ir tuo pačiu metu specializuotas. Didelis privačiojo sektoriaus, ypač ne finansų bendrovių, įsiskolinimas iš esmės rodo, kad Liuksemburge įsisteigę daug daugiašalių įmonių, kurios įmonių grupės vidaus finansavimo veiklai vykdyti naudojami filialais ar patronuojamosiomis įmonėmis Liuksemburge. Galiausiai dabartinė palanki viešųjų finansų padėtis labai priklauso nuo to, kiek tvarus bus augimo modelis, kuris pagrįstas klestinčiu finansų sektoriumi, bet ilguoju laikotarpiu kelia didelę riziką tvarumui;
- (8) 2014 m. balandžio 28 d. Liuksemburgas pateikė 2014 m. nacionalinę reformų programą, o 2014 m. balandžio 25 d. – 2014 m. stabilumo programą. Siekiant atsižvelgti į abiejų programų sąsają, jos vertintos vienu metu;
- (9) 2014 m. stabilumo programoje išdėstytos vidutinio laikotarpio biudžeto strategijos tikslas – 2015 m. smarkiai nukrypus nuo vidutinio laikotarpio tikslo, prie jo grįžti 2016 m. Programoje patvirtintas ankstesnis 0,5 % BVP pertekliaus vidutinio laikotarpio tikslas, kuris atitinka Stabilumo ir augimo pakto reikalavimus.

⁴ OL L 140, 2013 5 27, p. 11.

⁵ C(2013) 8006 *final*.

⁶ COM(2013) 800 *final*.

⁷ COM(2013) 790 *final*.

⁸ SWD(2014) 84 *final*.

Numatoma, kad (perskaičiuotas) struktūrinis valdžios sektoriaus perteklius mažės nuo 1,4 % BVP 2013 m. iki 1,1 % 2014 m., kol 2015 m. susidarys 0,1 % BVP deficitas. Vėliau planuojama, kad struktūrinis perteklius palaipsniui didės. Todėl tikimasi, kad Liuksemburgas 2014 m. toliau laikysis vidutinio laikotarpio tikslo, tačiau 2015 m. nuo jo smarkiai nukryps. Pagal programą valdžios sektoriaus išlaidų augimas, neatsižvelgiant į diskrecines pajamų priemones, 2015 m. viršytų pamatinį vidutinio laikotarpio potencialaus BVP augimo rodiklį. Apskritai programos tikslai iš dalies atitinka Stabilumo ir augimo pakto prevencinės dalies reikalavimus; nuo jų nukrypstama būtent 2015 m. Numatoma, kad skolos santykis, kuris 2013 m. sudarė 23,1 % BVP ir buvo gerokai mažesnis nei 60 % BVP pamatinė vertė, programos laikotarpiu toliau mažės. Nepriklausomos įstaigos (STATEC) parengtas makroekonominis scenarijus, kuriuo grindžiamos programoje pateiktos biudžeto projekcijos, yra kiek optimistinis 2014 m. ir 2015 m. Vyriausybė numato 3,2 % BVP augimą tiek 2014 m., tiek 2015 m., o Komisija 2014 m. pavasario prognozėje – atitinkamai 2,6 % ir 2,7 %. Be to, valdžios institucijos dar ne visiškai detalai nurodė priemones, kuriomis grindžiama 2015–2018 m. fiskalinė trajektorija. Komisijos prognozėje, kurioje neatsižvelgiama į neseniai paskelbtas priemones, numatoma, kad struktūrinis perteklius 2014 m. turėtų sumažėti iki 0,6 % BVP ir 2015 m. turėtų susidaryti 1,3 % BVP deficitas. Valdžios sektoriaus išlaidų augimas, neatsižvelgiant į diskrecines pajamų priemones, 2015 m., kai tikimasi didelio nuokrypio, turėtų viršyti pamatinį vidutinio laikotarpio potencialaus BVP augimo rodiklį. Remdamasi savo 2014 m. stabilumo programos vertinimu ir Komisijos prognoze, pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1466/97 Taryba mano, kad kyla rizika, susijusi su programos tikslų, kurie tik iš dalies atitinka Stabilumo ir augimo pakto prevencinės dalies reikalavimus, pasiekimu, ypač nuo 2015 m.;

- (10) 2013 m. liepos mėn. vyriausybė Parlamentui pateikė įstatymo dėl Tarybos direktyvos 2011/85 dėl biudžeto sistemų ir Sutarties dėl stabilumo, koordinavimo ir valdymo nuostatų perkėlimo projektą. Buvo tikimasi, kad įstatymo projektas įsigalios 2014 m. sausio 1 d., tačiau liepos mėn. atsistatydinus vyriausybei jo priėmimas buvo atidėtas. Įstatymo projektu įteisinamas naujas Daugiametės finansinės programos įstatymas, taikomas tuo pačiu laikotarpiu kaip ir būsimo atnaujintos stabilumo programos laikotarpis. Daugiametės finansinės programos įstatymas būtų kasmet reguliariai atnaujinamas kartu su metiniu biudžetu. Jame būtų pateikti detalūs planai, kaip pasiekti vidutinio laikotarpio valdžios sektoriaus biudžeto tikslą. Įstatymo projektu Daugiametės finansinės programos įstatyme nustatomos daugiametės viršutinės ribos, kurios būtų taikomos tik centrinės valdžios sektoriui, tačiau nenurodoma, kokios būtų pasekmės tas ribas viršijus. Įstatymo projekte nenumatyta nacionalinė išlaidų taisyklė, kuria būtų vadovaujamas nustatant daugiametčius išlaidų tikslus. Tačiau jame yra nuostatos dėl koregavimo plano siekiant laikytis vidutinio laikotarpio tikslo. 2014 m. kovo mėn. Parlamentui pateiktas patikslintas įstatymo projektas, kuriame, be kita ko, numatyta nepriklausomo fiskalinių taisyklių stebėjimo užduotį pavesti naujai įsteigta institucijai – *Conseil National des Finances Publiques*;
- (11) be to, mokestinėms pajamoms, surenkamoms iš PVM, poveikio turės naujosios taisyklės dėl PVM pajamų, gautų iš elektroninės prekybos veiklos. Nuo 2015 m. tokios pajamos bus pervedamos iš tiekėjo įsisteigimo šalies į kliento gyvenamosios vietos šalį. Vyriausybė paskelbė, kad PVM tarifai bus padidinti 2 procentiniais punktais, ir tai turėtų kompensuoti dalį prarastų pajamų. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad plačiai taikomi sumažinti ir labai sumažinti tarifai, papildomų pajamų galima

surinkti išplėtus standartinio tarifo taikymą ir taip daugiau kompensuoti minėtus nuostolius;

- (12) remiantis 2012 m. Komisijos visuomenės senėjimo ataskaitoje pateiktais skaičiais, bendrųjų viešųjų pensijų išlaidų BVP dalis Liuksemburge didės nuo 9,2 % BVP iki 18,6 % BVP 2060 m. Tai iš esmės lemia su visuomenės senėjimu susijusios išlaidos, visų pirma pensijoms. 2012 m. pensijų reformos aprėptis buvo ribota ir ja iš esmės nebuvo sprendžiama ilgalaikiam viešųjų finansų tvarumui kylančios rizikos problema. Trumpalaikis pensijų sistemos finansavimas šiuo metu yra garantuotas žemu senėjimo indeksu ir priklauso nuo santykinai jaunų pasienio darbuotojų mokamų įmokų. Manoma, kad ateityje ši tendencija taps priešinga ir pensijų išlaidos, taip pat ilgalaikės priežiūros išlaidos veikiausiai smarkiai išaugs. Siekiant užtikrinti pensijų sistemos gyvybingumą, be įtvirtinto nuosaikesnio pensijų pritaikymo prie gyvenimo lygio, po 2020 m. būtų būtina iš esmės padidinti įmokų dydį. Dėl to smarkiai padidėtų našta darbo jėgai, kuri ateityje tektų aktyviems gyventojams, ir galiausiai būtų prarastas sąnaudų konkurencingumas. Atsižvelgiant į dabartinę aukštą pajamų pakeitimo normą, būtų galima imtis tam tikrų priemonių, kad būtų užtikrintas teisingesnis naštos paskirstymas skirtingoms kartoms. Įvedus viršutinę pensijų koregavimo ribą, grindžiamą realaus darbo užmokesčio didėjimu, išaugtų pensijų rezervai. Be to, didinant faktinį pensinį amžių, kuris šiuo metu yra 59 m., jį derinant su tikėtinos gyvenimo trukmės pokyčiais, būtų lengviau užtikrinti ilgalaikį pensijų sistemos tvarumą. Taip pat turėtų būti apribotos ankstyvo išėjimo į pensiją galimybės. Pensijų reformoje numatytomis finansinėmis paskatomis tęsti darbinę veiklą galima prisidėti prie pensijų sistemos tvarumo, tačiau reikėtų stiprinti profesinį mokymą ir mokymąsi visą gyvenimą ir taip dar padidinti vyresnio amžiaus žmonių galimybes įsidarbinti. Liuksemburgui reikia apriboti ilgalaikės priežiūros poreikį ateityje ir susijusias išlaidas, siekiant užtikrinti jos tvarumą. Ilgalaikės priežiūros paslaugų išlaidų veiksmingumą taip pat būtų galima padidinti pagerinus sveikatos priežiūros ir socialinės rūpybos koordinavimą, pagerinus paslaugų teikimą ir geriau remiant šeimų centrus;
- (13) didelį Liuksemburgo einamosios sąskaitos perteklių lemia finansinės paslaugos ir jis užmaskuoja nuolatinį ir vis didėjantį prekių prekybos balanso deficitą, atsirandantį dėl lėto eksporto augimo. Nors ši tendencija rodo didėjančią paslaugų sektoriaus reikšmę ekonomikoje, ji taip pat kyla dėl labiau struktūrinio pobūdžio sąnaudų konkurencingumo praradimo. Pastaruoju metu stabiliai didėjusios vieneto darbo sąnaudos pakenkė Liuksemburgo pramonės sektorių konkurencingumui. 2012 m. vyriausybės priimtas darbo užmokesčio indeksavimo mechanizmo moduliavimas bus baigtas iki 2014 m. pabaigos. Nors galima nagrinėti įvairias galimybes, svarbu, kad vykdant darbo užmokesčio indeksavimo sistemos reformą darbo užmokestis būtų glaudžiau susietas su našumu ir taip būtų galima užtikrinti sektorių diferenciaciją. Didelė priklausomybė nuo finansų sektoriaus kelia struktūrinę riziką Liuksemburgo ekonomikai. Todėl Liuksemburgui reikia skirti daug dėmesio labai specializuotų įmonių plėtrai – tai inovacijomis grindžiamo ekonomikos augimo pagrindas. Nors nuo 2000 m. keturgubai padidėjęs viešojo sektoriaus MTTP intensyvumas rodo ryžtą kurti viešuosius mokslinių tyrimų pajėgumus, Liuksemburgas savo 2,3–2,6 % BVP MTTP intensyvumo tikslo iki 2020 m. nepasieks dėl smarkiai sumažėjusio verslo MTTP intensyvumo (nuo 1,53 % BVP 2000 m. iki 1 % 2012 m.). Šalis turi toliau gerinti viešųjų mokslinių tyrimų įstaigų ir įmonių bendradarbiavimo rodiklius. Turėtų būti tęsiama 2013 m. pradėta reforma, kuria siekiama stiprinti inovacijų grupes;

- (14) nors priimta įvairių priemonių, jaunimo nedarbas vis dar didelis ir 2013 m. siekė 17,4 % aktyvių gyventojų, nors tai yra mažesnis rodiklis nei 18 % 2012 m. Jis smarkiai priklauso nuo išsilavinimo lygio ir yra mažesnis tarp aukštesnio išsilavinimo lygio asmenų. Liuksemburgo švietimo sistemoje kyla keletas specifinių uždavinių, pavyzdžiui, susijusių su daugiakalbyste ir specialiais įgūdžiais, kurių reikia labai specializuotai darbo rinkai, kurios didelę dalį užima finansų sektorius. 2012 m. EBPO parengtas moksleivių įgūdžių tyrimas patvirtina, kad reikia papildomų priemonių siekiant pagerinti nuo 2006 m. stebimus prastus rezultatus, susijusius su jaunimo pagrindiniais įgūdžiais. Šiuo požiūriu turėtų būti vykdomos pradinių ir vidurinių mokyklų reformos. Be to, turėtų būti dar labiau didinama profesinio rengimo ir mokymo kokybė bei patrauklumas, kad darbo rinkai būtų teikiama kvalifikuota darbo jėga, kurią visų pirma sudarytų ir migrantų kilmės asmenys. Mokesčių ir išmokų sistemos modelis lemia labai didelį darbo rinkos spąstų rodiklį, vieną iš didžiausių ES, visose darbo užmokesčio dydžio ir šeimos sudėties grupėse. Be to, nepaisant pastarojo meto reformų, aktyvumo skatinimo politika tebėra silpna; dalyvauti aktyvios darbo rinkos politikoje nėra privaloma nei vienu metu, kol asmuo neturi darbo, ir nereikalaujama tęsti darbo paieškas, kai dalyvaujama aktyvios darbo rinkos politikoje;
- (15) Liuksemburgas įsipareigojo iki 2020 m. 20 % sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimą sektoriuose, kuriems netaikoma apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema, tačiau manoma, kad šio tikslo nepasieks 23 procentiniais punktais. Be to, manoma, kad 2013 m. teršalų bus išmetama 1 % daugiau nei Sprendime dėl pastangų pasidalijimo 2013 m. nustatytas tikslas. Maždaug 70 % transporto išmetalų kiekio siejama su degalų eksportu, kurį, be kita ko, lemia labai maži degalų akcizai. Tai, kad 2013 m. gegužės mėn. priimtame Nacionaliniame klimato politikos plane degalų eksportas buvo pripažintas pagrindiniu uždaviniu, yra žingsnis į priekį. Tačiau norint išspręsti šį uždavinį reikia konkretesnių ilgalaikių priemonių. 2012 m. aplinkosaugos mokesčiai sudarė 2,4 % BVP, o 2004 m. – 3,1 %. Šį sumažėjimą visų pirma lėmė mažesnės energijos mokesčių pajamos dėl energijos mokesčių indeksavimo nebuvimo. Transporto, neįskaitant degalų, mokesčiai 2012 m. sudarė 0,2 % BVP. Nepaisant lengvatinio dyzelino apmokestinimo, transporto priemonėms naudojamo kuro mokesčių dalis yra didelė ir sudaro 2,2 % BVP, daugiausiai dėl vadinamojo degalinių turizmo. Kadangi aplinkosaugos mokesčiai sudaro mažesnę nei vidutinę bendrų mokesčių pajamų dalį, aplinkosaugos mokesčių struktūrą būtų galima pagerinti, visų pirma didinant transporto priemonėms naudojamų energijos produktų mokesčius;
- (16) atsižvelgdama į Europos semestrą, Komisija atliko išsamią Liuksemburgo ekonominės politikos analizę. Ji įvertino stabilumo programą ir nacionalinę reformų programą. Komisija įvertino ne tik jų svarbą tvariai fiskalinei ir socialinei bei ekonominei Liuksemburgo politikai, bet ir tai, kaip laikomasi ES taisyklių ir gairių, nes ES priemonėmis prisidedant prie būsimų nacionalinių sprendimų būtina stiprinti bendrą Europos Sąjungos ekonomikos valdymą. Jos rekomendacijos atsižvelgiant į Europos semestrą pateiktos toliau išdėstytose 1–5 rekomendacijose;
- (17) atsižvelgdama į šį vertinimą, Taryba išnagrinėjo Liuksemburgo stabilumo programą ir savo nuomonę⁹ visų pirma pateikė toliau išdėstytoje 1 rekomendacijoje,
- (18) atsižvelgdama į Europos semestrą, Komisija taip pat atliko visos euro zonos ekonominės politikos analizę. Remdamasi šia analize Taryba pateikė konkrečias

⁹ Pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1466/97 5 straipsnio 2 dalį.

rekomendacijas valstybėms narėms, kurių valiuta yra euro. Liuksemburgas taip pat turėtų užtikrinti, kad šios rekomendacijos būtų visiškai ir laiku įgyvendintos,

REKOMENDUOJA Liuksemburgui 2014–2015 m. imtis šių veiksmų:

1. 2014 m. išlaikyti patikimą fiskalinę būklę; 2015 m. labai sustiprinti biudžeto strategiją, kad būtų pasiektas vidutinio laikotarpio tikslas ir vėliau būtų jo laikomasi, siekiant išsaugoti ilgalaikį viešųjų finansų tvarumą, visų pirma atsižvelgiant į numanomas su visuomenės senėjimu susijusias išpareigojimus. Stiprinti fiskalinį valdymą ir tuo tikslu paspartinti vidutinio laikotarpio biudžeto sistemos, taikomos valdžios sektoriui ir nustatančios daugiametės viršutinės išlaidų ribas, priėmimą, taip pat įdiegti nepriklausomą fiskalinių taisyklių stebėseną. Toliau plėsti mokesčių bazę, ypač vartojimo.
2. Siekiant užtikrinti fiskalinį tvarumą, apriboti su visuomenės senėjimu susijusias išlaidas padidinant ilgalaikės priežiūros išlaidų veiksmingumą, vykdyti pensijų reformą siekiant padidinti faktinį pensinį amžių, be kita ko, apriboti ankstyvo išėjimo į pensiją galimybes ir susieti teisės aktais nustatytą pensinį amžių su tikėtina gyvenimo trukme. Didinti pastangas, kad būtų padidintas vyresnio amžiaus darbuotojų dalyvavimo darbo rinkoje lygis, ir tuo tikslu, be kita ko, gerinti jų galimybes įsidarbinti jiems suteikiant mokymosi visą gyvenimą galimybių.
3. Paspartinti struktūrinių priemonių priėmimą, konsultuojantis su socialiniais partneriais ir atsižvelgiant į nacionalinę praktiką, vykdyti darbo užmokesčio indeksavimo sistemos reformą siekiant pagerinti darbo užmokesčio reagavimą į našumo pokyčius, visų pirma sektorių lygmeniu. Diversifikuoti ekonomikos struktūrą, be kita ko, skatinant privačiojo sektoriaus investicijas į mokslinius tyrimus, ir toliau plėtojant viešųjų mokslinių tyrimų įstaigų ir įmonių bendradarbiavimą.
4. Dėti pastangas, kad būtų sumažintas migrantų kilmės žemos kvalifikacijos asmenų nedarbas: vykdyti nuoseklią strategiją, be kita ko, labiau pagerinti aktyvios darbo rinkos politikos modelį ir stebėseną, spręsti gebėjimų paklausos ir pasiūlos neatitikties problemą ir mažinti finansines paskatas nedirbti. Šiuo tikslu paspartinti bendrojo švietimo bei profesinio rengimo ir mokymo reformos vykdymą, kad jaunimo įgūdžiai geriau atitiktų darbo rinkos paklausą.
5. Parengti išsamią sistemą ir imtis konkrečių priemonių, kad būtų pasiektas šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo sektoriuose, kuriems netaikoma apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema, sumažinimo 2020 m. tikslas, visų pirma taikyti transporto priemonėms naudojamų energijos produktų apmokestinimo priemones.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu
Pirmininkas*